

Cha giảng trần dạy tu

Cha giảng trần dạy rõ phương pháp tu Đạo hiệu quả trong giai đoạn tận diệt thời mạt Pháp trước ngày hội Long Hoa khai mở.

Đọc nhanh kinh Cha

[Không tu là khổ](#)

[Đừng lo mê muội](#)

[Cầm nang cấp cứu](#)

[Phục sức người tu](#)

Cha giảng trần

- Xuất bản Jun 02, 2025
- Chuyên mục kinh Cha
- Điểm tối ưu 5 / 5 / 100

Itvtbadboy

- [Live chat](#)
- [Zalo chat](#)
- [Facebook](#)

Tình của Cha

Các con yêu dấu !!! Hôm nay Cha đến với các con trong tình yêu thương thấm thiết và điều Cha muốn nói với các con hôm nay là [tình yêu của Cha](#), mà Cha chỉ có thể diễn tả lên phần nào bằng thứ ngôn ngữ hẹp hòi và hết sức hạn chế của trần gian. Thật vậy, không một thứ ngôn ngữ nào không một lời nói nào có thể nói lên được hết, diễn tả được trọn vẹn tình yêu của Cha.

Các con ơi Cha là tình yêu, tình yêu là Cha, tình yêu của Cha tuôn trào bất tuyệt chảy ngập tràn lai láng trong càn khôn vũ trụ, trong muôn loài vạn vật trong khắp cùng mọi ngõ ngách của cuộc đời. Tình yêu của Cha thể hiện trong thuận cảnh cũng như trong nghịch cảnh, luôn luôn tuôn chảy trong từng hơi thở của vũ trụ trong mọi tế bào đang rung động trong cái sinh hồn của trần gian, có thể nói tình yêu của Cha thể hiện vô cùng vô biên mà chỉ riêng các con đã ngộ được chân lý các con mới nhận ra sự hiện diện tình yêu của Cha ở mọi nơi mọi lúc.

Các con ơi Cha yêu các con vô bờ, tình yêu của Cha hiện diện cả trong sự thiện lành cả trong ác trước cả trong tiếng khóc lẫn trong nụ cười của trần gian. Tình yêu của Cha chính là luật luân hồi luật nhân quả luật tiến hóa của muôn loài vạn vật đẩy các con, vì yêu nên Cha cho các con học hỏi để tiến hóa, vì yêu nên Cha cho các con học làm kim thạch học làm thảo mộc học làm cầm thú rồi học làm người theo chu trình tiến hóa tự nhiên, vì yêu nên

Cha cho các con học mê trần học ác trước, học làm điều ác trước theo sự phát triển của hạ trí theo sự phát triển của phàm ngã để rồi các con bị đọa sa rồi bị ngụp lặn trong biển mê tạo bao nghiệp quả để phải bị trả quả bị nhồi quả để luân hồi chuyển kiếp.

Học bi trí dũng

Qua bao thăng trầm với những bài học thấp thời giúp các con phát triển phàm ngã, qua bao đổi thay nếm đủ vị chua cay mặn đắng ngọt bùi trong chu trình tiến hóa của cái ta phàm phu. Khi đã thấm thía mùi vị đau khổ thấm thía cái hư ảo của kiếp người thấm thía cái giả tạm của cái gọi là hạnh phúc của trần gian, lúc bấy giờ các con sẽ bước sang một giai đoạn mới, bước vào một cuộc hành trình để tìm về giải thoát.

Trong cuộc hành trình này các con sẽ gặp sự tranh chấp giữa tiếng gọi của phàm ngã và tiếng gọi của chánh ngã và như vậy các con sẽ có dịp học bài học về ý chí về nghị lực về lòng can đảm về sự nhẫn nhục về lòng yêu thương về hạnh sáng suốt, nói tóm lại là [học ba chữ Bi Trí Dũng](#).

Nghĩa là các con sẽ học Bi tức là học yêu thương, học Trí tức là học trao dồi sự sáng suốt học phân biệt các lẽ thiện ác và học Dũng là học rèn luyện ý chí. Muốn giải thoát các con phải thấm nhuần phải thuộc lòng ba chữ Bi Trí Dũng, mà sự tranh chấp giữa ác trước và sự thiện lành sẽ giúp đỡ các con cơ hội học và phát triển ba chữ đó.

Tại sao sự tranh chấp giữa ác trước và sự thiện lành lại giúp các con tiến bộ, tại sao sự xung đột giữa phàm ngã và chánh ngã giữa cái ta thật và cái ta phàm phu lại giúp cho các con tiến hóa. Các con ơi các con phải biết rằng tiếng nói của phàm ngã là tiếng nói của lực căn lực trần, tiếng nói của ác trước, tiếng nói thúc giục các con hành động trái lương tâm thúc giục các con tranh chấp hận thù ganh tị tham lam tức giận, thúc giục các con chỉ muốn lợi

cho mình sướng cho mình dù có phải gây đau khổ cho người, giục các con lười biếng chán nản bê trễ buông xuôi.

Còn tiếng nói của chánh ngã là gì? Tiếng nói của chánh ngã là tiếng kêu gọi các con quay về sự thiện lành, kêu gọi các con sống theo lương tâm thúc giục các con yêu thương tha thứ hy sinh vì người hơn là vì mình, làm điều gì tạo được niềm vui và hạnh phúc cho người, giục các con siêng năng tinh tấn phấn đấu vươn lên trong nghịch cảnh. Đây là tiếng nói của chánh ngã đẩy các con.

Sự tranh chấp giữa chánh ngã và phàm ngã thật hết sức quyết liệt, con người ở giai đoạn đầu của sự phát triển chánh ngã sẽ rất dễ dàng bị khống chế bởi phàm ngã tức rất dễ nghe theo lục căn lục trần để làm bao điều ác trước bao điều trái lương tâm, tiếng gọi của chánh ngã ở giai đoạn này sẽ vang lên một cách yếu ớt do đó con người sẽ phấn đấu một cách vô vọng với tội lỗi với ác trước, vì vậy nên phàm ngã thắng chánh ngã phải thua nên con người đã dễ dàng sa vào tội lỗi ác trước.

Sa vào ác trước là tạo nhân không lành, nhân không lành thì quả không ngọt, quả không ngọt tức gặp đắng gặp cay, nếm vị đắng vị cay tức nếm mùi đau khổ. Cứ như vậy cứ làm tội lỗi cứ tạo tội lỗi, tạo bao nghiệp chướng rồi bị nhồi quả bị đau khổ ngập lặn trong đau khổ cho đến khi con người phát sợ đau khổ không dám làm điều gì để tạo nên nghiệp dữ để khỏi phải nếm mùi đau khổ nữa.

Tới chừng ấy và chỉ chừng ấy con người mới chịu và mới bắt đầu lắng nghe nhiều hơn tiếng nói của chánh ngã, phát hùng tâm dùng ý chí để vượt lên dần dần sự thấp hèn tội lỗi để giải thoát sự thấp hèn tội lỗi và can đảm rút khỏi nghiệp dữ để dần bước vào nghiệp lành, cứ như vậy các con sẽ tiếp tục tiến lên theo đà phát triển của chánh ngã cho đến khi sự phát triển này hoàn tất.

Chừng ấy là các con được hoàn toàn giải thoát, giải thoát khỏi cái vòng lẩn quẩn của luân hồi chuyển kiếp, đây là lúc mà tiểu hồn đã thật sự trưởng thành đủ sức vượt ra khỏi ngục tù của ngũ uẩn để hòa với đại hồn của vũ trụ, tiểu ngã hòa với đại ngã tiểu linh quang hòa với khối đại linh quang.

Các con ơi, mỗi các con đều phải có dịp nếm qua sự tranh chấp giữa chánh ngã và phàm ngã, sự tranh chấp này càng mãnh liệt thì các con sẽ càng có dịp học được bao nhiêu điều kinh nghiệm quý báu, chánh ngã sẽ có dịp học

hỏi chế ngự sự tác loạn của phàm ngã bằng hùng tâm dũng chí, phàm ngã sẽ rên rỉ nhức nhối để chống chọi lại ý chí của chánh ngã khi nó cảm thấy bị khuất phục.

Nhưng tại sao lại có sự rên rỉ nhức nhối chống đối này? Vì các con ơi, chánh ngã thì đòi các con vì người yêu thương người, đòi các con phải quên cái ta phàm phu đi quên mình đi đó là bắt các con nhẫn nhục hy sinh chịu đựng, chịu đựng hy sinh thì cảm thấy bị thiệt thòi cảm thấy mất mát. Bây giờ cái ta phàm phu nó sẽ nổi lên, nó sẽ thấy bị thua thiệt, nó thấy nó bị chánh ngã kìm chế nên nó bức phá và gây cho các con nhức nhối đau khổ đó là những lúc các con nghe mình xót xa đau khổ khi phải hy sinh khi phải chịu thua thiệt khi phải sống cho người hơn là cho mình.

Các con ơi, lúc ấy các con nghe đau khổ xót xa đó vậy nhưng cái đau khổ này là gì, cái xót xa này là gì? Các con ơi, đây là sự giãy dụa rên la của phàm ngã vị kỷ khi nó thấy nó bị bại trận bị khuất phục bị khống chế bởi ý chí của chánh ngã đấy các con, loại đau khổ này nếu các con hiểu nó các con sẽ nhận ra rằng nó không phải là thứ đau khổ tiêu cực thực sự mà thứ đau khổ này rất có ích cho các con.

Thứ đau khổ này là mầm móng của sự thăng hoa tư tưởng là sức mạnh thúc đẩy cho sự vượt thoát của đời sống tâm linh, nó là thứ sắt thép cần thiết đóng góp vào để rèn luyện hùng tâm dũng chí cho nên các con ơi, thứ đau khổ này thứ đau khổ xuất phát từ sự hy sinh mất mát của phàm ngã chính là mầm móng của giải thoát và hạnh phúc thật sự đấy các con.

Tình yêu thật

Các con yêu dấu, Cha vừa trình bày cho các con khái niệm đơn giản và hết sức tổng quát về luật tiến hóa của vũ trụ thể hiện cụ thể được phần nào tình yêu vô bờ bến và vô cùng sinh động của Cha. Trong tình yêu trùm khắp vũ trụ bao la vô cùng tận với đủ mọi phương tiện thuận nghịch trợ duyên cho chu

trình tiến hóa của muôn loài vạn vật, tiểu hồn Cha qua bao thăng trầm qua bao đau khổ đắng cay học hỏi bao kinh nghiệm quý báu, ngày đoàn viên hội ngộ giữa Cha và các con tức là giữa tiểu hồn và đại hồn của vũ trụ sẽ cảm động sẽ đẹp sẽ vinh quang và hạnh phúc biết bao nhiêu.

Các con yêu dấu của Cha, Cha chiếu linh hồn Cha thành các linh tử tức các tiểu hồn và phân ly với chúng cho chúng đi học hỏi, Cha cho chúng đi hay Cha cho các con đi học hỏi nhưng thực sự chính là Cha đi học hỏi cho nên Cha có mọi trạng thái tâm linh và cảm xúc mà trần gian đang có.

Các con cay đắng đau khổ hay vui cười là Cha cay đắng đau khổ hay vui cười y như vậy, hồn vía Cha rung động theo những rung động cảm xúc của cõi trần. Các con ơi, các tiểu hồn ơi các linh tử ơi, trần gian sầu tủi là Cha cũng sùi sụt nhỏ lệ các con có biết chăng. Các con ngụp lặn trong đau khổ để được nhồi quả để đọa sa giã giũa trong suốt bi kịch của trần gian tức chính là Cha đang trải qua những trạng thái bức xúc ấy đẩy các con.

Các con yêu dấu, yêu các con biết nói sao cho vừa, đứa chưa thoát được màn vô minh của phàm ngã đang đẩy động chưa ngộ được tình yêu thương thâm thiết vô bờ của Cha nó sẽ chống báng Cha với bao lý luận khắt khe chẳng hạn như Cha bảo Cha yêu con sao còn có trừng phạt, sao còn nhồi quả, sao còn bắt con người đau khổ ngụp lặn trong bể nước mắt với những thảm kịch đầy hận thù xâu xé giết chóc đầy đầy bạo tàn đầy đầy những uất ức bất công.

Cha ở đâu? Thượng Đế ở đâu? Tại sao để cho chiến tranh cứ gào thét đe dọa khắp nơi mà trong khi thân phận con người lại quá nhỏ nhoi quá lẻ loi quá bơ vơ lạc lõng, thân phận con người luôn luôn bị kìm kẹp bị đe dọa từng phút từng giây với bao bất trắc của cuộc đời. Thượng Đế đâu sao không thấy cảnh trần gian đang tràn ngập máu lệ, lực lượng ma vương đang thao túng trần đời, Thượng Đế ở đâu? Cha ở đâu? Có Cha hay không? [Có tình yêu của Thượng Đế thật sự hay không?](#)

Các con ơi Cha ở đây, Cha đang ở đây, Cha đang ở trong các con, Cha đang ở giữa tim các con, Cha đang ở trong lòng vũ trụ, Cha đang bàn bạc ở khắp mọi nơi trong không gian trong thời gian trong muôn loài vạn vật. Các con ơi Cha đang ở đây và Cha sẽ trả lời với các con, trả lời cho những đứa không hiểu Cha trả lời cho những đứa trách móc Cha để cho chúng thấu hiểu một cách sâu sắc tình yêu thương vô bờ đối với các con cái yêu dấu của Cha.

Các con ơi vì Cha yêu các con nên phải có trừng phạt, trừng phạt là bắt tiểu hồn của Cha gánh lấy trách nhiệm của mọi hậu quả về những sai quấy của nó, trừng phạt con nhưng chính là trừng phạt Cha, các con cảm thấy bị trừng phạt thì Cha cũng cảm thấy Cha đang bị trừng phạt. Cha cho các con đau khổ vì các con phải đau khổ để thấm nhuần ý nghĩa của đau khổ, phải ngập lặn trong hận thù sâu xé giết chóc để sợ hãi và chán ngán hận thù sâu xé giết chóc và phát tâm yêu thương đồng loại yêu thương muôn loài vạn vật đầy các con.

Bởi thảm kịch của chiến tranh là gì? Thảm kịch của chiến tranh từ đâu? Có phải chăng nó nảy mầm từ những tư tưởng xấu xa của con người tức của chính các con không !!! Có phải chăng nó nảy mầm từ những tham vọng vô bờ từ lòng kiêu ngạo từ lòng ganh tỵ từ lòng ích kỷ nhỏ nhen của các con đó không !!! Những tư tưởng xấu xa ấy có phải chăng là những nhân tố hóa đã cấu tạo thành cái quả ung độc là chiến tranh giết chóc lẫn nhau hay chăng.

Các con ơi máu sẽ đổ lệ sẽ rơi, phải đổ và phải rơi cho đến khi các con sợ hãi và chán ngán thảm cảnh đó để buôn vũ khí rồi giã từ sâu xé nhau để nhìn nhau để thấy yêu thương nhau để thấy sợ hãi giết chóc và để cùng bắt tay nhau sống chung huynh đệ. Các con bảo rằng bạo lực đang lan tràn đang thao túng trần đời đang gieo rắc bao uất ức bất công ư! Các con ơi phải chăng nó cũng là cái quả trưởng thành từ những mầm mống hư hoại trong tâm các con hay không? Nhưng có vậy, có như vậy mới có dịp cho các con học hỏi, có như vậy mới có dịp cho các linh tử tức các tiểu hồn của Cha học hỏi nên những thảm kịch ấy rất cần thiết và tối cần thiết phải không các con !!!

Vì sao vậy? Vì phải có bị uất ức phải có chịu bất công con người mới khao khát đi tìm sự công bằng, con người mới khao khát tìm về chân lý đầy các con. Các con thân yêu, suốt tình của Cha tuôn thao bất tận biết nghĩ sao cho hết biết nói sao cho vừa, chỉ khi các con đi đến chỗ vô vi thì mới thấu được tình yêu của Cha mới cảm nhận được sự hiện diện của tình yêu thương vô bờ bàn bạc khắp mọi nơi trong càn khôn vũ trụ.

Cho nên Cha mỗi mồn trông chờ giây phút các con đến được chỗ vô vi, Cha mỗi mồn trông chờ giây phút thiêng liêng đẹp để huyền diệu đó, cái giây phút mà các con thấu hiểu được tình yêu của Cha, cái giây phút mà các tiểu hồn

của Cha đập đổ cái vỏ thấp hèn của nó để hòa vang trong đại thể để cùng so dây nâng phím đàn hòa nhạc với khúc vô vi cùng đại ngã.

Các con ơi các con có nghe gì không, các con hãy lắng nghe tim Cha đang thổn thức nhớ nhung! Các con có nghe gì không, âm ba của đại hồn đang rung lên đang rung lên thăm thiết trong vũ trụ, đang vang lên réo gọi thiết tha nhắc nhở tiểu hồn nhớ nhung nguồn cội xa xưa, hãy trở về đi hãy trở về đi trở về quê xưa chốn cũ hỡi các tiểu hồn yêu dấu của Cha, tiểu hồn ơi tiểu hồn ơi hãy so dây hòa điệu cùng đại ngã! Thôi trọn yêu dấu về các con, Cha dừng ở đây nhưng tình yêu của Cha thì vẫn tuôn trào bất tận và chảy mãi không ngừng trong càn khôn vũ trụ !!!

Không tu là khổ

Này các con, lúc này lẽ ra Cha chưa xuất hiện nhưng khi thấy cần Cha mượn bộ áo trần gian để đến với các con, các con nên biết áo Đạo nhưng tâm không biết Đạo thì thật không ích gì !!! Mặc bộ áo Đạo thì phải hành động cho đúng, các con tu áo nhiều rồi nhưng tu tâm chưa được mấy đứa cho nên lần này Cha sẽ mượn bộ áo trần gian để hóa độ các con, Cha sẽ sống như một người trần gian để dẫn dắt các con, Cha sẽ trần mà thoát trần để dạy các con phá mê phá chấp trực tiến vào nội tâm hầu lo trao dồi sửa chữa cho nó luôn sáng đẹp.

Các con phần đông tu kiểu hình thức tu bề ngoài không mà thôi, các con chỉ lo dọn bàn thờ bên ngoài cho thật trang nghiêm mà quên lo chăm sóc cái bàn thờ bên trong các con, đã bao lâu rồi các con để nó hương tàn khói lạnh! Các con ơi uy nghi bên ngoài nhưng phải lo dọn bàn thờ bên trong, bàn thờ bên ngoài không xứng bằng bàn thờ bên trong đâu các con !!!

Trong mỗi các con đều có ngọn đèn lư hương phải lo cho đèn nến bên trong sáng choong luôn thì các con mới mong tiến hóa tới chỗ giải thoát mới mong có ngày phản bổn quờn nguyên. Mà này không tu là đại khổ đại nạn đó các

con, Cha cho các con biết đại khái như vậy, đứa nào biết lo tu thì đỡ khổ mà đứa nào mê đời chắc chắn sẽ bị khảo đảo ghê gớm.

Màn này tiêu bầy con ơi ráng mà lo tu, hành Đạo chơn chánh lo tu niệm đừng có nghĩ trần nhiều đảo điên với cuộc thế rồi các con sẽ phải bị khảo đảo dữ lắm, màn này đứa nào có tâm vọng ngoại thì phải khổ vì ngoại cảnh đảo điên tâm vọng đảo điên thì phải chịu điên đảo, màn này quay vô trong đi tìm nguồn an lạc của nội tâm tìm cái sáng của phần hồn lo cho phần hồn xót thương cho trong này quay lại bên trong này lo hương đăng cho trong này đi. Cha ngự ở trong này chứ không có ở bên ngoài đâu !!!

Cha ngự ở khắp mọi nơi nhưng sở dĩ Cha nói không có bên ngoài là vì các con không biết ở trong này thì chưa có thể biết được bên ngoài các con hiểu chưa, lo cho trong này dọn cho sạch bàn thờ uy nghi sáng luôn luôn trong này thì Cha ngự trong này luôn luôn đó con. Ráng lo tu trao dồi hạnh kiểm mượn cái khổ để tiến hóa, màn này Cha cho nhồi quả để cho các con thức giác để biết trần gian là giả tạm là bể khổ nên không thể hy vọng có hạnh phúc thật sự vĩnh cửu dưới trần này đâu, mượn cảnh khổ để dạy cho các con đó thôi.

Nếu các con giác ngộ được sự thật này thì khi các con bị nhồi bị khảo các con sẽ bình tĩnh hơn có nhiều can đảm hơn để chịu đựng, vì các con phải hiểu rằng nghiệp khảo đảo cũng do tội của mình đã vay tạo nợ nần của mình phải trả cho sông phẳng vậy thôi, ráng tu màn này là màn nhồi quả để chuyển sang giai đoạn khác nên các con hãy vững tin rằng các con không hề trả quá số nợ mình đã vay từ nhiều kiếp vậy các con hãy an lòng ráng lo tu.

Trời lúc nào cũng ở đây ở bên các con nếu các con biết tin Trời tin có Trời là Trời ở với các con luôn luôn sẵn sàng cứu khổ cứu nạn, nếu nó chịu biết có Trời và lo tu vừa chấp nhận trả quả tiền kiên đồng thời vừa trao dồi phước đức hạnh kiểm, màn này đứa nào không chân chánh bị mê trần nghiệp quá nặng và không đủ phước đức sẽ phải chịu khảo đảo rồi có khi tiêu luôn tiêu bầy ghen con, ráng lên !!!

Chấp phương tiện

Này các con Cha xuống thế để làm gì? Để cứu khổ cho chúng sinh để giúp cho chúng con quy hiệp trở về, tất cả những phương tiện cứu khổ của Cha đều cho xuống thế để làm việc để độ trần, mà các con có biết những phương tiện cứu thế độ trần là gì không? Đó là các tông phái chi phái các hình thức tôn giáo trên toàn cầu đấy các con, tất cả đều từ một gốc mà ra, mượn phương tiện độ trần màu sắc tông chi phái khác nhau là để cho các con nương theo đó mà tu, đứa nào hợp với màu sắc nào thì nương theo đó mà tiến tu để trở về, Cha cho nhiều phương tiện nhiều điều kiện để các con nương tựa mà về.

Không tôn giáo nào là chân lý cả mà tôn giáo nào cũng chỉ là phương tiện của chân lý mà thôi, nếu các con **chấp các phương tiện** coi các tôn giáo là chân lý thì chính các con sai lầm đấy !!! Thăng đạo Phật nói đạo Phật là chân lý thăng đạo Khổng nói đạo Khổng là chân lý thăng đạo Lão nói đạo Lão là chân lý thăng đạo Thiên Chúa nói Thiên Chúa là chân lý thăng đạo Cao Đài nói Cao Đài là chân lý và đạo Cao Đài do Ngọc Hoàng Thượng Đế lập ra cái đó mới đúng là chân lý.

Đã từ lâu các mối Đạo và người đời đã quan niệm lầm lẫn như thế đấy các con, Cha nói cho các con rõ tất cả mọi quan niệm cố chấp lầm lẫn như thế đều sai hết các con bởi tất cả đều không phải là chân lý mà các tôn giáo các chi phái chỉ là phương tiện để độ nhân là màu sắc của chân lý là chiếc thuyền để các con mượn đó mà về đấy thôi, các con vì chấp ngã vì ganh tỵ vì tranh đua Đạo này Đạo nọ Đạo kia Đạo người Đạo ta, Đạo này cao Đạo kia thấp cho nên rốt cuộc rồi chia rẽ rồi ghét bỏ rồi hận thù rồi giết chóc rồi tranh đoạt đủ thứ hơn thiệt rồi làm sao mà về hử con.

Các con cứ cố chấp cái quan niệm ngu muội như thế rồi làm sao mà về cho nên Cha xuất hiện để lo cái gì? Lo sự hòa hợp để quy về một mối tức quy nguyên về một gốc mà thôi, cũng của Cha cho xuống thế Nho Thích Lão hay các chi phái rồi cũng phải quy về một mà thôi, các con đừng tranh hơn thiệt đừng nghĩ thấp cao, chấp như vậy thì có chỗ tâm không hòa mà không hòa thì phải loạn động, không hòa thì tâm tán loạn mà tán loạn là rước trược tới,

cái tâm thanh tịnh thì rước cái thanh cái nhẹ mà thanh nhẹ thì mới được về chứ các con !!!

Các con tán loạn lo ganh đua đem cái ta vĩ đại án trước mắt, thằng nào cũng chấp cho mình là giỏi là hay lo tranh hơn thiệt thế nọ thế kia rồi chia rẽ rối bất hòa vậy mới sinh ra đủ mọi chuyện khổ đầy các con. Thế gian hiện tại bị nhồi quả đau khổ đủ thứ loạn cảnh là vì đâu, là vì tâm con người bất hòa loạn động đầy các con, do vậy mới sanh mọi việc khổ trong trần gian.

Các con muốn bên ngoài yên mà tâm trong này động thì làm sao yên được các con, cảnh ở ngoài yên vì tâm các con yên các con phải yên trước mới tạo cảnh yên sau, các con không yên không hòa không đồng bảo sao đừng có chiến tranh giết chóc loạn lạc hử con, khi tâm các con tán loạn nghĩa là nội tâm muốn hơn thiệt thấp cao tranh chấp thì bảo sao đừng có cảnh hơn thiệt loạn động chiến tranh bên ngoài xảy ra, tâm các con còn đầy đầy ích kỷ nhỏ nhen tham vọng rồi bảo sao ngoài này đừng có khổ vì có tham vọng ích kỷ nhỏ nhen từ trong này mới thoát ra tạo cảnh ở bên ngoài, tất cả hoàn toàn do nghiệp lực của chính chúng sinh tạo ra thôi con.

Cha cho các con biết khối trược đang hoành hành cho nên các con khổ cho nên trần gian khổ nhưng các con có biết khối trược do đâu mà có hay không? Đó là do hình tư tưởng của các con đó thôi, nghĩ một điều xấu xa nghĩ một sự kiện không lành những tư tưởng này thoát ra rồi tổng hợp lại thành khối trược mà càng nhiều tư tưởng xấu thì khối trược càng lớn mà càng lớn thì nó càng hoành hành dữ mà càng hoành hành dữ thì đương nhiên các con phải khổ đó thôi.

Tất cả đều do nghiệp quả của chúng sinh phóng xuất ra rồi dội ngược lại cho nên màn này khối trược hoành hành là do nghiệp quả của chúng sinh thôi con, rồi đưa nào nợ nần bao nhiêu màn này Cha cho các con có dịp trả nghiệp quả đã vay bao nhiêu thì trả lúc này để nhẹ bớt để bước sang một giai đoạn khác có phước hơn.

Về phải sạch

Màn này là màn tẩy rửa đó con nên đũa nào dơ nhiều thì tự nhiên bị khảo đảo vậy thôi, các con đừng có hoang mang phân bì rằng tại sao tôi cũng tu thật mà tôi bị khảo dữ còn thằng không tu lại thấy nó nhớn nhơ ăn trên ngồi trước! Chưa chắc đâu con! Cái thằng thức giấc biết lo tu niệm thì nhờ chuyện chánh tu chánh niệm này mà nó bớt nghiệp ác, tâm nó thay vì nghĩ những điều không lành nó nhớ niệm Phật luôn thì ngay giờ phút đó nó bớt vay thêm chút nữa, bớt vay thì khỏi sẽ phải trả nhưng rồi cái gì nó đã vay từ nhiều kiếp thì nó phải trả chứ con, con hiểu vậy chưa?

Cho nên các con tu mà còn nghiệp tiền kiên thì cũng phải khổ vì phải chịu thanh toán nợ nần quá khứ vì vậy có sự việc thấy rằng thằng chí tâm tu mà lại bị khảo đảo điều đứng nhưng nó còn nghiệp thì đương nhiên nó phải bị khảo vậy thôi, nó còn nợ bao nhiêu thì Trời phải chuyển cho nó trả quả tẩy rửa cho nó sạch sẽ mà về.

Không thằng nào trở về mà dơ được đâu con, [trở về phải sạch](#) phải sáng phải nhẹ tánh trần gian phải dứt còn bợn trần dù một chút xíu thì cũng vẫn bị tẩy rửa mà thôi, phải cho nó trả quả để nó nhẹ cái gánh của nó nợ của nó phải để cho nó trả để nó nhẹ nó mới về được chứ con.

Cho nên tu là gì là vun bồi là sửa, vun bồi cái tốt và sửa cái xấu khi tụi con sửa cái xấu vun bồi cái tốt thì tụi con được hưởng phước đỡ phải chịu khổ vì đỡ phải trả nợ nần, không vay thì khỏi trả nhưng ngược lại những nợ nần mình đã gieo từ nhiều kiếp trước thì phải chấp nhận trả hết chứ con cho nên những người tu thấy khổ rồi hoang mang bỏ tu điều đó sai con, tại các con chưa hiểu đó thôi cho nên màn này bị chính cái nghiệp của các con khảo rồi nhiều đũa tu cũng rớt nhiều đũa tu không vững tinh thần bị cảnh khổ khảo mà rớt màn này Cha thương các con đó dữ lắm.

Vì nó chưa hiểu nên chưa vững rồi rớt lên rớt xuống, mà thằng đó rớt là Cha khổ với thằng đó đũa nào rớt là Cha khổ với nó vì linh quang của Cha phóng ra để xuống thế xuống thế để làm gì? Không phải xuống trần chỉ để hưởng thụ đâu các con, xuống trần là để học hỏi để hiểu để thấu góp kinh nghiệm đạo đức cao cả rồi trở về không phải xuống để mà hưởng trần đâu các con, hưởng

trần ở mãi đây rồi biết chừng nào mới về hờ con? Thế nên Cha cho các con xuống đây là để học hỏi để tiến hóa rồi trở về vì đời là bể khổ luôn luôn, xuống đây là phải khổ và phải khổ mới có dịp để học hỏi tiến hóa cho nên các con đừng mong xuống đây để sướng.

Đời vinh nhục

Đời là bể khổ trầm luân ngụp lặn trong này thì ắt phải khổ chắc chắn cái mà các con tưởng vinh rồi phải có lúc nhục, cái vinh là mầm móng cho cái nhục đó thôi cho nên màn này Cha cho thấy rất rõ vinh bao nhiêu thì nhục bấy nhiêu, ngày nào làm ông thì bây giờ làm thằng để nếm vị khổ đó các con, vậy có phải cái vinh ngày xưa là mầm móng của cái nhục bây giờ hay không?

Trước kia càng sung sướng thì bây giờ càng đau khổ, Cha cho thấy rất rõ thằng tử phú thì phải tay không thằng giàu bây giờ xuống làm thằng nghèo để cho các con thấy cảnh đời điên đảo giả tạm vậy con, không có gì trường tồn không có gì bền bỉ vĩnh cửu ở trần gian này, còn đó rồi mất đó có đó rồi không đó con ơi.

Cha cho các con biết có rồi không còn rồi mất đó là luật bất di bất dịch của càn khôn vũ trụ này thôi, các con cứ tưởng lầm rằng giả là chân cho nên các con khổ tưởng cảnh trần này là vĩnh cửu xuống đây để củng cố địa vị tiền bạc nhà cửa móc nối đủ thứ nghiệp quanh mình rồi tưởng cảnh ấy là thật cho nên các con ôm nó rồi khổ với nó rồi quên cả đường về con ơi, các con ở trên kia chứ đâu phải ở dưới này.

Xuống đây để mượn cảnh trần học hỏi rồi về, xuống đây diễn tuồng đóng vai làm vợ làm chồng làm anh làm em làm cha làm mẹ làm con cái của nhau để học hỏi đó thôi, học để tiến bộ rồi trở về cho nên đưa làm vợ thì học cái tình huống của mình thằng làm con thì học cái hoàn cảnh của mình mà không biết cho nên mãi mê các vai đó các tuồng đó tưởng chừng là thật rồi khổ với

chúng, khổ mà vẫn cứ mê cứ mãi miết bám víu vào các vai tường ấy mà quên mất cả đường về.

Đó nhà cửa tiền bạc địa vị cảnh sống và các vai trò mình đang đóng cứ tưởng là thật và còn hoài nên khi chúng đổi thay mới cảm thấy khốn khổ vô cùng thế mà vẫn cứ cố bám víu níu lại các ảo ảnh hư dối ấy, ngay cả bản thân của các con cũng giả tạm nếu không giả tạm tại sao nó không bền nếu nó thật thì nó phải còn đó hoài tại sao mới trăm năm là thấy căn cỗi hư hoại rồi, xác thân ngũ uẩn của các con giỏi lắm là trăm năm thì cũng phải tan rã.

Ngũ uẩn con đang mang còn không giữ được huống gì nhà cửa tiền bạc địa vị của các con làm sao mà giữ cho được nên đưa nào ngu muội cố ý tìm cách giữ chúng thì sẽ khổ với chúng thôi, tưởng chúng là thật rồi sợ mất cái này cái kia cái nọ cho nên rốt cuộc rồi mất hết. Các con phải biết rằng tất cả phải mất không có cái gì tồn tại, chúng phải mất theo đúng định luật đến rồi phải đi hội ngộ rồi thì phải chia ly tan rồi phải hợp hợp rồi phải tan, đó là định luật vô thường của vũ trụ càn khôn đấy các con.

Khi các con mang thân ngũ uẩn vật chất thì không thể thoát được định luật vô thường này đâu các con, cho nên các con muốn cái gì nó phải còn hoài muốn cái nhà của mình nó còn hoài của mình muốn đồng tiền vàng bạc này mình giữ được hoài. Cha cho các con biết nếu từ nay các con còn cứ cố giữ cái quan niệm ngu muội như thế thì các con sẽ phải khổ với chúng thôi vì chắc chắn không thể giữ được, có vô thì phải có ra có tới thì phải có đi có rồi thì phải mất cho nên đưa con nào còn cố giữ chúng mãi rồi sẽ bị chúng khảo rồi khổ với chúng mà thôi vì chúng sẽ có lúc mất chắc chắn.

Vì vậy hiểu được chỗ này rồi các con phải thanh thản tâm trí, chúng có đến thì đến chúng đi thì đi không đăm chấp không đuổi xua không lấy đó làm khổ thì đỡ bị khảo thôi, Cha cho các con biết mất rồi sẽ có có rồi mất là sự thường chỉ sợ mình không có phước thôi con, màn này các con lo bòn phước thôi đừng có lo tiền bạc nhà cửa mọi thứ danh lợi hão huyền, những thứ này sẽ không còn đâu các con ơi màn này sẽ hao đi bầy còn lại ba thôi không phải riêng ở đất nước này mà rồi sẽ cùng khắp thế giới.

Cha cho biết tất cả đều phải trải qua giai đoạn này mà Cha coi như là thử lửa để biết vàng thau hầu khẳng định giá trị của các con để cho rõ đưa nào là con hiếu đưa nào là tôi trung, để coi nó trung tới mức nào nó trung có tới cuộc hay

không hay nữa chừng nó bỏ, đoạn đường này nó còn trung chứ qua đoạn đường khác khó khăn hơn nó lại bỏ đi, đó để khẳng định giá trị vàng thau coi đứa nào là vàng thiệt đứa nào là vàng pha thau vàng nhiều mà thau ít rồi đứa nào thau nhiều mà vàng ít hay đứa nào rặt ròng thau không hờ con, nhờ đó mới khẳng định được vàng thau phân minh.

Cha cho sự kiện đủ thứ biến động cho nhồi quả cho đảo lộn cho cuộc thế đảo điên rồi coi tâm các con vững tới đâu, đứa nào vững nhiều được điểm nhiều đứa nào vững ít thì được điểm ít hoặc nó ngã luôn thì thôi. Cha đã dự trù trước rồi Cha hao đi bảy phần Cha cũng đã dự trù trước những cảnh đảo điên rồi Cha cũng dự trù trước phải có rớt rơi hao hót chắc chắn rồi đó con, cho nên đứa nào mê trần nhiều trước nhiều bị đảo điên với trần mà mất hết linh tánh thì màn này tiêu luôn, Cha cho biết trước như vậy đó các con.

Cho nên màn này phải có khổ, có khổ để mượn cái đó dạy con cho lên voi thì phải có xuống chó có vinh thì phải có nhục có sướng thì phải có khổ có trị thì ắt có loạn, loạn rồi thì phải có lúc trị hưng rồi thì phải có lúc vong hưng thịnh rồi thì phải có lúc suy bại nhưng suy bại rồi sẽ tới lúc hưng thịnh đó thôi cho nên các con hiểu được định luật vô thường hư ảo của vũ trụ này rồi thì hãy an lòng vững tâm lo tu tiến.

Tin Trời Phật

Màn này đứa nào thiếu tu đứa nào mất [đức tin ở Trời](#) đứa nào không nhớ tới Trời Phật trong cơn hoạn nạn của nó nó sẽ phải chịu khổ đau dữ lắm, đứa nào còn nhớ tới Trời Phật biết tu chân chánh chắc chắn phải có cứu khổ cứu nạn, nếu nó nhớ tới Trời Phật luôn luôn thì đến việc nạn khổ của nó Trời Phật sẽ gánh bớt nạn của nó cho nó bớt khổ. Màn này mượn cái nghiệp của con khổ đau con là để giúp con tiến lên đây là bài học cho các con đó, nếu không học bài học này làm sao tiến hóa và sạch nghiệp được mà trở về hờ con, tụi con phải học bài cho thuần thực để tiến hóa mà về.

Xuống đây là để học chứ không phải xuống đây là để hưởng thụ thú vui trần tục đâu các con, nếu các con cứ cố chấp những quan niệm hưởng thụ này thì chắc chắn các con không sao vừa ý được trong bể khổ của trần gian vì không vừa ý nên các con mới cảm thấy đau khổ đấy thôi, nếu các con ý thức được xuống đây là để học và mặc nhiên chấp nhận hết mọi cảnh khổ để tu học để trui rèn thì chắc chắn các con vững tâm hơn. Các con phải biết cục sắt mà không bỏ vô lửa nhờ thợ rèn trui luyện thì cục sắt đó cũng vô dụng mà thôi.

Cho nên muốn cục sắt đó biến thành dụng cụ hữu dụng cho trần gian thì tự nhiên phải quăng nó vô lửa đốt cho nó cháy đỏ nhờ tay thợ rèn phải luyện phải trui phải rèn phải đập phải dũa phải mài nó mới trở thành cái dao cái kéo cái búa cái kềm, nó mới trở thành dụng cụ hữu dụng cho trần gian được cho nên muốn cho các con trở thành hữu dụng thành những dụng cụ tốt của Cha trở về xứng đáng hợp nhất với Cha thì tự nhiên phải có lò và dụng cụ trui rèn bằng việc học đủ cảnh đủ bài nếm đủ vị chua cay mặn đắng học mọi trạng thái để góp nhặt mọi kinh nghiệm ở trần gian để tiến hóa để trở về với Cha.

Tới khi các con nhẹ rồi hồi tưởng lại những truân gian khổ trong chu trình tiến hóa qua nhiều kiếp sống các con mới biết cảm ơn những bài học đau khổ quý báu ấy nhờ đó mà các con mới tiến, không có chúng thì bài đâu để các con học mà tiến hóa để trở về, linh hồn các con đâu có cơ hội để tiếp thu những kinh nghiệm phong phú khải không các con?

Cho nên hôm nay Cha ban ơn các con được rước Cha đến đây hầu được hưởng hồng ân thanh điển để các con phấn khởi hơn mà lo tu tiến, Trời Phật lúc nào cũng ở bên các con tại các con mê muội không biết nên giải đãi rồi bỏ cuộc đó thôi, các con hãy ráng lo tu mà nài này nhờ tu mà đỡ khổ đỡ nạn nhiều lắm, nạn các con mười phần nhờ biết niệm Phật luôn luôn phải có bớt đi tùy theo sự cố gắng của các con.

Các con hãy ráng lên đưa nào không biết tu thì thật là một sự thiệt thòi rất lớn cho nó con nào không tu năm này coi chừng đó con ơi, khổ sắp tới thôi sắp tới đây khổ lắm Cha cho các con biết trước đó là cơn đại khổ đó con, nên đưa nào giải đãi mê trần hoặc cứ buồn khổ lo chuyện trần gian lo sự nghiệp lo nhà cửa cứ ở đó mà lo rầu buồn lo sợ khổ nạn mà không lo tu thì còn khổ hơn nữa đó các con.

Đừng lo mê muội

Lo mà phải biết lo !!! Lo mà sáng suốt đừng có lo mê muội, lo mê muội là sao? Là cứ lo rầu buồn sợ cái này còn sợ cái kia mất là lo mê muội đó các con, các con lo theo kiểu rầu buồn khiến cho tâm tán loạn khiến tâm tán loạn đã chẳng giải quyết được gì mà còn tạo rắc rối để cho các con khổ thêm, cho nên lo mê muội chính là sự rầu buồn sâu bi đó các con các con phải biết mỗi khi lo rầu thì thần phải tán khí phải hao điễn bị mất chắc chắn, hễ điễn thanh mà mất thì hút trực tới trực kéo tới thì coi như mình rút khổ tới đó các con vì cái khổ là do khí trực hoành hành cho nên các con màn này tịnh được càng hay để giữ tâm bớt tán loạn.

Niệm Phật luôn luôn để trụ tư tưởng các con mới giữ được điễn thanh và ngăn bớt trực điễn xâm nhập, màn này khối trực hoành hành con người dễ động loạn vì ngoại cảnh nên rất dễ bị nhiễm trực thể nên các con phải ráng cố gắng rất nhiều phải gấp rút ăn chay trường để ngăn bớt trực điễn xâm nhập và ráng cố gắng trụ được tâm ý có như vậy các con mới giữ được thanh điễn đặng nhờ khi khổ nạn đấy các con.

Đầu niên những đũa đến đánh lễ Cha chắc có dịp nghe Cha nói rồi, Cha cho biết màn này khổ dữ lắm ôm nhà thì khổ với nhà ôm tiền thì khổ với tiền ôm vàng thì khổ với vàng, Cha cho biết trước rồi con nào còn luyến tiếc của cải trần gian thì phải chịu khảo đảo dữ lắm trong niên này đừng thềm nhớ tới chúng nữa, cuộc thế đã đảo điên lo việc tu để cứu khổ cứu nạn đi cứ buồn rầu mãi chẳng những không thoát được khổ nạn mà con đem nạn tới thêm đấy các con.

Cha cho biết vậy cho các con vài lời để ban ơn và bố điễn lành đó, Cha giả ơn cho các con! Cha cho biết trể đồ con phải đọa sa từ nay đôi ngã con Cha đoạn lìa, bảy ức niên mất tánh linh kia thôi ngàn thu vĩnh biệt Cha đành mất con! Các con ơi trể bận này là bảy ức niên nữa mới có cơ hội tiến hóa rồi mất

hết linh tánh mà mất hết linh tánh là coi như vĩnh biệt luôn rồi con, thương Cha thương Mẹ thì hãy lo mà về Cha mỗi mòn trông chờ các con.

Chia bảy xẻ ba

Cha giả ơn cho tất cả các con, hôm nay Cha đến đây để chứng đàn và đây là một đàn cơ mà Cha đặc biệt dành riêng hồng ân cho phái vô vi huyền bí. Từ trước tới nay các con chưa hiểu Cha về cơ bút, đây là một dịp cho các con biết thêm để thấy rằng vạn Pháp cũng quy nhứt mà thôi, bây giờ các con lo sửa soạn hầu đàn Thầy lai lâm chào mừng kim thân của ta đây chào các con nam nữ vô vi đại Pháp chào nam nữ Hiệp Thiên nguyên căn.

Thầy ban ơn lành cho tất cả các con hãy an tọa! Nay các con Thầy là chúa tể càn khôn vũ trụ ngự tứ đàn tiền, nơi trời âu danh hiệu của Thầy là đức Chúa Trời đó vậy, tam giáo tòa đóng ấn chiếu thế mấy chục niên nay rồi Thầy cho các chi phái xuống trần độ quần sanh nhưng các con chẳng làm tròn sứ mạng trở lại [chia bảy xẻ ba](#), đến hôm nay Thầy chọn kim thân rất tốt để tiến vào cơ quy nhứt.

Nay các con ơi ngày Thầy khai Đạo tá nhiều danh xưng mỗi nơi mỗi khác nhau như Phước Đức Tiên Ông, Tiên Viết Cao Đài Quyền Khung Thượng Đế, Ngọc Hoàng Thượng Đế và đây đức tốt tài lành chọn sỉ nhu Chúa Cha thương trẻ lại còn ra Trời ông xuống thế vì con đại cứu cánh quần sanh thoát cảnh tù, hoán thủ đức Chúa Trời cứu thế! Hôm nay Thầy xưng danh ra đây để cho các con rõ Thầy là Chúa Cha.

Công trình cực nhọc dùng quyền diệu cơ bút và tá điển kim thân để dìu dắt các con từ thành thị đến thôn quê và khắp mọi hang cùng ngõ hẻm, đã mấy chục niên nay rồi Thầy đã cho các chi phái xuống trần quyền hóa quần sanh đến nay đã đến ngươn cuối cùng không còn chần chờ được nữa, các con phải tu tâm sửa tánh để quy nhứt tương đồng, các con khá biết rằng Đạo nào cũng

của Thầy ban ra cho nên các con phải cố gắng cùng lo tu tâm sửa tánh không nên phân biệt thấp cao không nên rẽ chia chi phái.

Các con nghĩ xem ngoài chợ đời buôn bán vật dụng cần dùng còn phải làm nhiều thứ nhiều kiểu khác nhau tùy theo sở thích của người mua huống hồ gì Thầy đây vì muốn cho các con tu để quy nguyên trở lại nên Thầy dùng đủ mọi phương tiện với màu sắc tôn giáo chi phái phong phú đa dạng để quyến độ mấy ức linh căn, nếu nhân loại hôm nay dầu cho chưa được toàn thiện toàn mỹ nhưng các con biết hồi tâm quay về quy nhứt bốn thì Thầy rất vui mừng.

Đừng chia rẽ đừng tị hiềm đừng bao giờ chê rằng Đạo người thấp Đạo mình cao vì Đạo nào cũng của Thầy ban xuống tất cả đặng các con, tùy sở thích các con hữu duyên gặp tôn giáo hay chi phái nào phù hợp với trình độ tiến hóa thì nương vào đó mà tu tâm sửa tánh, nếu lòng các con chánh lỗ gặp đạo tà thì cũng vẫn chánh cho nhưng ngược lại lòng các con tà dù gặp đạo chánh thì cũng thành tà thôi con, các con hãy khá nhớ người tu hành phải hòa đồng tương thân tương ái tam công tứ lượng cho đầy đủ.

Các con có biết tam công tứ lượng là gì không? Tam công là công phu công quả công trình và tứ lượng là tứ vô lượng tâm tức từ bi hỷ xả đặng các con, các con đừng ganh tị đố kỵ ngã mạn cố chấp rằng mình lúc nào cũng hơn người và người luôn luôn thua mình, các con phải hòa đồng lấy lẽ trung dung mà ở đời được như vậy dù các con chưa thành Tiên tác Phật nhưng cũng đáng gọi là hiền triết sĩ nhân gương nhu lại cho đời bia vạn sử.

Đạo của Thầy chỉ có một mà thôi phân chia là bởi tại lòng chúng sinh cố chấp nên thấy có sai biệt thấp cao đặng thôi, vậy Thầy ban ơn lành giãi từ nam nữ mỗi con ngòi son Thầy viết vẫn còn tuổi tên, thương con Thầy nhớ nào quên dù cho vạn dặm không quên con hiền !!!

Chờ bảy ức niên

Cha giả ơn cho tất cả các con, Cha phải lâm trần chịu trăm cay ngàn đắng để thức giấc cho chúng sinh quay về nguồn cội, nó từ đâu tới từ nguồn cội nó ra đi rồi phải có ngày trở lại nhưng nó mê trần nhiễm trần trải qua biết bao niên kỷ bao kiếp sống trong chu trình tiến hóa của nó, bị ô nhiễm nên quên nguồn cội rồi tạo nghiệp lực để nghiệp lực lôi cuốn dẫn dắt trong bể trầm luân.

Cha kêu gọi biết bao nhiêu! Âm ba của đại hồn réo gọi các linh tử các tiểu hồn hãy quy nguyên nhưng các con của Cha cứ mãi miết mê theo tiếng gọi của trần gian nên không nghe thấy tiếng gọi thiết tha của Cha mỗi mòn trông chờ, chúng mê muội không chịu xuống đò sang bến giác Cha xót xa nên không đành ngồi yên tọa vị phải lâm phạm để kêu gọi các con, bị âm thanh thiên điển réo gọi chúng vẫn không cảm nhận được nên bấy lâu Cha mượn cơ bút nay đành mượn kim thân tứ đại để ân cần nhắc nhở các con.

Vì nó thấy Cha quá xa xôi với nó, ý niệm về Cha thật quá vô cùng tận thật quá vĩ đại nên nó không thể nào hình dung ra Cha nó để nhớ Cha nó, siêu điển vô vi vẫn không giúp nó cảm nhận được Cha đành mượn thân xác hữu vi để kêu gọi nó về, Cha đã dùng biết bao nhiêu phương tiện để dẫn dắt nó. Cho đến hôm nay ngươn mạng kiếp đã đến rồi mà đấng mê còn quá nhiều đấng tỉnh quá ít, lần này không về kịp thì phải [chờ đến bảy ức niên](#) sau mới có cơ hội tiến hóa !!!

Cho nên Cha phải lâm phạm để vớt nó, kêu gọi con trở về với Cha thật của nó, trần gian dâu bể lắm đổi thay nhưng nhìn những dâu bể đổi thay này nó vẫn chưa thức giấc khi làm tử phú lúc làm thăng khốn khổ tay không trần gian đó giả tạm là vậy đó, thế mà các con của Cha vẫn chưa thức giấc các hạnh phúc của trần gian mà các con thiết tha bám víu đó chính là mầm mống của khổ đau là giả tạm thôi con. Vinh bao nhiêu là nhục bấy nhiêu, vinh của ông tướng là cái nhục của thằng tù vinh của ông tử phú là cái nhục của thằng trắng tay, tất cả những thứ đó là để dạy cho các con thức giấc để thấy trần gian là giả tạm để lo tu mà trở về.

Nhưng có mấy đấng thức giấc đâu con, nó vẫn sợ vàng nó mất nhà nó mất của nó mất mà không chịu lo tu, Cha bảo lo tu lo bồn phước đức đừng có bồn vàng bồn cái gì người ta không lấy được nói không nghe, chỉ lo bồn những thứ mà người ta lấy được thì có lúc vẫn phải phui tay thôi con, tất cả hạnh phúc trần gian đều là mầm mống đau khổ hãy tìm về hạnh phúc thật tức là về siêu

nhiên để vượt thoát cái bể trầm luân mà chúng sinh đang ngụp lặn. Trước đây các con mãi mê cầu danh cầu lợi kêu xả phú cầu bần xả thân cầu Đạo thì mấy đứa chịu nghe, nó không đủ hùng tâm để làm việc đó nên màn này Cha xả dùm cho nó !!!

Thiền niệm Phật

Điển thanh chỉ có thể tích tụ vun bồi được do sự phấn đấu với tội lỗi lo tu tiến giữ trường chay giới cấm và giữ sự thanh tịnh nội tâm trong cơn loạn động khảo đảo bằng [thiền định hoặc bằng niệm Phật](#) kiên trì, điều đó mới có thể giúp cho các con giải quyết một cách sáng suốt mọi bài toán khó trong cơn khổ hiện tại bằng sự bình an của nội tâm như hoa sen vẫn tươi nở hồn nhiên trong biển nghiệp rục lửa khốc liệt của trần đời.

Nếu cứ rầu buồn sầu khổ luyến tiếc hoặc hy vọng rồi tìm cách lánh khổ sợ khổ kiếm ghe kiếm tàu trốn đi thì đâu có giải quyết được gì các con !!! Vì nếu có chỗ trốn nghiệp hoặc tránh khổ được thì ắt từ lâu đã có sẵn một cảnh thiên đàng tại quả địa cầu này với cảnh sống trường sanh bất lão không chiến tranh không thiên tai địa ách sung sướng đời đời vĩnh cửu rồi.

Cho nên Cha e rằng đi thì dễ nhưng tới lúc về thì không tiện được nữa đâu các con, đứa nào thức tỉnh giác ngộ hồi đầu lại thì không cần phải trốn đi đâu cả mà hãy trốn trong phước đức do chính mình cố gắng vun bồi bằng công quả bằng trường chay giới cấm và trốn trong nội tâm an tịnh nhờ biết thiền định biết niệm Phật kiên trì nghĩa là các con chỉ có thể trốn trong một nơi duy nhất an toàn là trốn trong phước đức và trong nội tâm tự tại của chính mình trước mọi nghịch cảnh khảo đảo mà thôi.

Rồi đây chết chóc khắp mọi nơi không phải chỉ chết ngoài sa trường mà hậu phương cũng chết ở đâu cũng bị nghiệp sát hoành hành cả, các con khá biết rằng cơ này chỉ có thanh điển mới hóa giải và chở che được thôi nên phải cố gắng vun bồi và duy trì thanh điển bằng phước đức và nội tâm an tĩnh nghe

các con, các con nào biết nghe lời nhẩn nhủ ân cần tha thiết của Cha mà vun bồi và giữ gìn thanh điển thì sẽ qua cơn đại khảo kỳ cùng không khó đâu con.

Rồi thế giới cũng phải vậy mà còn khổ hơn Việt Nam nữa, Việt Nam chịu nhồi quả trước rồi tới toàn cầu thế giới không có chỗ nào khỏi đừng có tưởng qua đó rồi hưởng được sung sướng đâu vì nếu nghiệp nặng thì ở đâu cũng khổ thôi con, nên các con hãy mau mau thức tỉnh giác ngộ lo tu tiến đi hãy gấp rút ăn trường chay giữ giới và tham thiền hay niệm Phật ngày đêm và nếu dư tiền của rồi thời giờ thì nên làm phước bố thí phóng sanh để tạo thanh điển và giữ thanh điển.

Những phương tiện thiết yếu này rất hữu ích và rất tối cần là những phương tiện cấp cứu trong cơn đại khảo đó các con, càng khổ thì phải càng tự tại nội tâm càng niệm Phật càng thiền định càng phóng sanh càng bố thí càng tạo phước duyên và kiên trì trai giới, ráng nhớ lời Cha dạy và quyết chí lo tu nghe các con Cha ban ơn cho tất cả các con !!!

Ý thức chiến sĩ

Trước khi các con lên đường Cha có vài lời nhẩn nhủ với các con trong cơ cấp bách này, các con ơi trần gian đang trải qua cơn đại khổ do khối trược sát phạt nhân loại nên trược khí ngất trời đang bủa vây các con, cõi hồng trần đang tràn ngập trong bóng đêm hỗn loạn theo đúng thời kỳ đen tối của định luật vận hành vũ trụ đây là vận hội mà khối trược đang có ưu thế tung hoành và thao túng trần đời.

Theo định luật tiến hóa vận hành thì hết giai đoạn hưng thịnh sẽ đến thời kỳ suy vong hết thời kỳ đen tối thì ắt phải đến lúc sáng sủa chứ con, hiện nay chưa có phải là thời kỳ ưu việt của khối thanh hành động nên Cha không thể ban rải nhiều ánh sáng cho trần gian để cho bóng đêm có cơ hội tràn lan do đó mà các con phải tự lo thấp đèn tâm cho sáng và lo tu gấp rút để tự rọi đường cho chính mình trong bóng đêm dày đặc để phải vượt qua cho kỳ được

mọi thử thách của cám dỗ và của đam mê và phải vượt qua mọi thách thức của chướng ngại hầm hố gai chông kinh khiếp do khối trược đã và đang gieo rắc khắp mọi nơi.

Lo làm cho mình sáng rồi còn phải lo cho người sáng độ ta rồi phải độ tha nữa đó con, đây là lúc mà mỗi con phải ý thức vai trò làm chiến sĩ cho Thượng Đế để cứu khổ chúng sinh, các con đều là những sĩ tử đang mang ý nguyện tu học để thoát vòng tứ khổ thì hỡi các con đang khi các cảnh khổ đang hoành hành mãnh liệt kẻ tự nhận mình là người tu phải quyết chí mở rộng lòng từ bi hỷ xả dẹp mọi vị kỷ phát tâm cứu độ chúng sinh trong cơn điêu linh thống khổ để gieo nhân lành lập công bồi đức vừa trả bớt nợ nần vừa giải bớt gai gốc nghiệp chướng trên đường hồi quy của mình đồng thời vun bồi thêm đức độ làm hành trang tiến bước.

Dân rồi đây sẽ phải chết nhiều vì ảnh hưởng nghiệp sát rồi những cảnh đói không cơm ăn đau không thuốc uống cảnh binh đao chết chóc hỗn loạn đảo điên sẽ diễn bày để khảo trần gian trong cơn cộng nghiệp. Trong cảnh khổ nàn khắc nghiệt này các con phải làm gì để rảo bước theo kịp cơ tiến hóa sang giai đoạn hoàn kim để tham dự được đại hội Long Hoa rực rỡ để khỏi bị thái hóa rơi rớt lại thời kỳ âm u đen tối kéo dài đến bảy ức niên sau hử con?

Cấm nang cấp cứu

Này các con hãy nghe cho rõ và nhớ cho thật kỹ đây là cấm nang cấp cứu Cha ân cần ban cho các con và tha thiết yêu cầu các con phải thực thi bằng mọi giá để vượt qua cho kỳ được cơn khảo đảo thử thách khốc liệt sắp đến !!! Thứ nhất phải cấp bách ăn trường chay để giải bớt nghiệp sát vì cơ chết chóc sẽ rất lớn đấy các con, các con ơi đừng sát sinh hại vật thêm nữa mà hãy lo lập hạnh phóng sanh và ăn trường chay để tạo phước đức hầu được sanh tồn!

Vả chẳng màn này trược khí đầy đầy các con đều vốn dĩ bị nhiễm trược vì những loạn cảnh bên ngoài thì phải lo tống bớt trược đi chứ đừng rướ thêm

bằng cách đem trực điển của thú vật vào trong thể xác nữa, Cha cho các con rõ màn này độc khí trong cá thịt trong các thức ăn động vật rất nhiều nếu các con đem chúng vào cơ thể rồi thì sẽ có lúc các con bị khảo đảo rất dữ vì trực khí vì độc khí vì nghiệp sát đẩy các con, vậy các con nào chưa ăn chay trường thì phải gấp rút lo ăn chay các con nào ăn rồi thì phải ráng giữ hạnh trường chay nghe con!

Cha cũng hiểu có những đứa chưa quen với cách ăn thanh đạm nên thấy khó ăn nhưng các con ơi đây không phải là lúc mà các con bảo thủ tính đam mê thịt chúng sinh hạ đẳng thú cầm và cũng không phải lúc cố chấp quan niệm ngon dở nữa rồi, vì cảnh đại khổ đang và sẽ diễn bày ngày càng khẩn cấp mãnh liệt hơn nên lúc này không phải là lúc để ăn cho khoái khẩu mà các con chỉ cần lo ăn giản dị để tạm sống cho qua ngày đoạn tháng thế thôi. Hãy tập cho cơ thể quen với những nhu cầu đạm bạc đơn giản để đỡ bị khảo đảo nên việc yêu cầu các con giảm bớt nhu cầu trong cơn đói khổ đó cũng là một cách trực tiếp làm cho mình đỡ khổ đó các con.

Thứ hai là phải nhớ trụ điển lại tức là trụ tâm trụ ý hay là trụ tư tưởng của các con cũng vậy, thường thì tư tưởng của các con rất dễ bị phân tán vì những động loạn ngoại cảnh bên ngoài hỗn loạn đảo điên khiến cho các con rất dễ bị xao xuyến hoang mang rầu buồn lo âu phiền não, cho nên Cha khuyên các con cách trụ tư tưởng lại có hiệu quả có lợi ích và thiết thực nhất hầu cho nội tâm đỡ tán loạn đó là phương pháp niệm danh hiệu Cha tức nam mô Ngọc Hoàng Thượng Đế Vô Cực Đại Thiên Tôn, nếu chưa quen niệm danh Cha thì niệm nam mô Da Di Đà Phật hoặc niệm nam mô Quán Thế Âm Bồ Tát cũng được, các con phải nhớ suốt ngày đêm trì niệm trong tâm tưởng trên đầu để tư tưởng nhờ trụ vào câu niệm mà đỡ tán loạn vì những động cảnh bên ngoài. Màn này con nào ổn định được nội tâm trụ được tư tưởng thì sẽ giữ được thanh điển nhờ giữ được thanh điển mà nó đỡ bị nhiễm trực do đó mà tự hóa giải bớt nhiều khổ nạn do khối trực kéo đến khảo đảo nó.

Thứ ba ngoài ra con nào biết thiền định thì phải siêng hành thiền nhiều hơn nữa, có giờ rảnh nhớ hành pháp luân thường chuyển càng nhiều càng tốt trong ngày để hóa giải bớt trực điển ô nhiễm, màn này trực khí rất dày nên các con hành thiền gặp khó khăn hơn vậy không nên giữ cái đà như trước mà phải cố gắng công phu bội phần mới giữ được thanh điển và giải bớt trực cho bản thể các con.

Cha vừa khuyên các con những điều cần thiết và cấp bách để cấp cứu các con trong cơn khổ nạn này, nêu những pháp tu trên để các con thực hành không ngoài mục đích giúp các con hóa giải bớt trược, ăn chay trường để bớt trược trì mật niệm để trụ điển thanh nhờ đó mà các con đỡ nhiễm trược và siêng hành thiền để các con trụ tâm nhờ đó mới đỡ bị khối trược chi phối đó thôi.

Các con có đỡ trược thì mới đỡ khổ đau vì đũa nào càng nhiễm trược từ bên trong hay bên ngoài nhiễm nhiều chừng nào thì càng khổ nhiều chừng ấy. Trần gian sở dĩ đang điều linh thống khổ vì quá nhiều trược khí do những sai quấy của con người tạo ra và khối trược ngất trời này đang hoành hành để dội ngược để sát phạt lại theo đúng nghiệp lực của nhân loại, cho nên giữ cho mình ít trược tức giữ cho mình ít khổ hơn đó thôi. Nếu các con thực hành rất ráo những gì Cha khuyên bảo trên đây ít nhất là điều một và điều hai thì ắt chúng con mới hy vọng vượt qua được cơn thử thách khảo đảo lớn này !!!

Phục sức người tu

À còn điều này nữa Cha muốn lưu ý các con về cách [phục sức của người tu](#), người tu có gì mặc nấy không nhất thiết phải cạo đầu, chẳng phải mặc áo già hoặc trang phục theo kiểu tu sĩ hay ăn mặc xấu xí khổ hạnh mới là tu đâu các con mà mặc bộ áo nào tu cũng được không nên câu nệ chấp nê vào hình tướng vào y phục bên ngoài, người tu mặc gì cũng được áo Đạo cũng như áo đời vì bộ áo và sắc tướng bên ngoài chỉ là phương tiện cho con người mượn nó để sống thích nghi với cõi hồng trần hầu học hỏi tiến hóa đấy thôi.

Tiện áo Đạo thì mặc áo Đạo tiện áo đời thì mặc áo đời, Cha cho các con rõ khi cần mặc áo xấu thì mặc áo xấu lúc phải mặc áo đẹp thì cứ mặc áo đẹp, khư khư ôm áo xấu mà chấp nê áo đẹp hoặc cứ khư khư ôm áo Đạo mà chấp nê áo đời ấy cũng là mê chấp hình tướng đó thôi. Mặc y phục trần gian cho đẹp mắt cũng không phải là sai chân lý vì trong chân lý có chân có thiện có mỹ

nên ăn mặc thanh lịch trang nhã hợp thẩm mỹ cũng nằm trong chân lý đó thôi.

Có điều phải nhớ lo đẹp bên ngoài nhưng đừng quên chăm sóc cái đẹp bên trong nếu chỉ lo ăn diện chăm sóc trau sửa sắc tướng bên ngoài mà thờ ơ phớt bỏ việc chăm sóc tâm linh bên trong cho sáng đẹp cho thanh nhã thì con người sẽ không đi đến chỗ văn minh thật sự và không thể tiến hóa lên cao được, vì con người nếu chỉ mãi mê lo phần vật chất hữu vi nặng nề giả tạm mà quên lo chăm sóc chơn ngã của nó thì linh hồn cứ chìm đắm bị trì trệ trong các cõi nặng trọc mà không thể tiến lên cõi siêu nhẹ được đâu các con.

Do đó mới có việc kêu gọi các con nào đang dành hết thì giờ trong việc trau dồi vẻ đẹp hình thức bên ngoài, không nên quá thiết tha với vật chất không nên quá xe xua ăn diện trau chuốt bề ngoài mà nên dành bớt một phần nào thời giờ để lo chăm sóc trau sửa phần hồn bên trong của mình nữa thì vẻ đẹp trong ngoài ấy mới có giá trị thật sự các con.

Khi các con thật sự giác ngộ rồi thì ắt sẽ hiểu rằng phải lo cái đẹp bên trong trước, bên trong đẹp rồi thì tự nhiên thể hiện ra sắc tướng bên ngoài trong ngoài phải cùng đẹp, vô vi và hữu vi phải cùng đẹp một lượt đấy mới là sự biểu hiện chơn lý trọn vẹn vậy. Các con có hiểu rõ điều ấy hay không? Thôi Cha ban ơn cho tất cả các con! Hãy nhớ ghi lòng và thực hiện cho kỳ được những gì Cha đã ân cần tha thiết nhắc nhở nghe con, Cha già từ tất cả các con!

Nguyên lai bốn tánh

Này các con mấy hôm nay Cha cũng cảm kích vì thấy việc Cha ra đi việc Cha sắp sửa lui vào cơ quy ẩn khiến cho các con hướng tâm nghĩ đến Cha rồi tìm mọi cách lên đến đây để gặp Cha để hiến dâng một chút tâm thành thiện ý trước ngày Cha ra đi quy ẩn, đó là điều khiến cho Cha cảm xúc khi thấy các

con gửi đến Cha tất cả tấm lòng kính trọng và sự luyến lưu trước khi Cha lên đường.

Thật tình rằng con ơi Cha yêu thương các con vô vàng! Cha vẫn muốn các con có những cơ hội những giây phút đến với Cha quay quần bên Cha để nghe đôi lời dạy dỗ chân chánh để mở thêm trí khai thêm tâm để được tiến bộ, có cơ hội phong phú thêm để rồi phấn khởi dấn bước trên đường hành hương về quê xưa chốn cũ.

Cha cũng khát khao được các con yêu thương Cha cũng khát khao những cảnh đông đúc quay quần bên Cha để thể hiện cái tình Cha con thể hiện sự thân mật ưu ái giữa Cha với các con dưới hồng trần hầu nhắc nhở các con nhớ về nguồn cội, vì Cha ở trên kia từ trung tâm vũ trụ Cha là khối hào quang chói lòa vô cực vô biên không hình không tướng, là khối đại linh quang tỏa sáng khắp càn khôn vũ trụ, là Cha thật của các con đó là Thượng Đế đó con!

Thượng đế vốn vô hình vô tướng nhưng ở khắp mọi nơi đó chính là đại hồn bàn bạc khắp càn khôn bao la và rồi một phần đại hồn tách ra thành các tiểu hồn một phần đại ngã tách ra thành các tiểu ngã để xuống thế học hỏi, tiểu hồn Cha ra đi xuống thế học hỏi bước đầu tiên tiểu hồn Cha học trực nhiệm trực rồi mê trực, trải qua bao kiếp sống nó trở nên quên căn quên cội quên nguồn quên [nguyên lai bốn tánh](#) nó quên điều cơ bản tối quan trọng này là quên rằng nó vốn dĩ không khác gì đại hồn của vũ trụ, nó chính là đại hồn của vũ trụ là bản thể của vũ trụ nó chính là Thượng Đế đó thôi.

Thế mà nó không hề trực nhận ra nó không hề tự nhận ra rằng bản chất Thượng Đế chính là nó nó quên đi bản chất Thượng Đế của nó nên đối với Cha đây là điều đáng tiếc và thật đáng xót xa đấy các con. Xuống cõi hồng trần tiểu hồn Cha ngập lặn trong bể trầm luân, xuống dưới nặng học nặng rồi mãi miết đắm chìm trong cái nặng nên nó không tự nhận ra bản chất Thượng Đế nơi nó, không nhận ra chính nó là Thượng Đế nữa mà đối với nó Thượng Đế là cái gì quá xa xôi quá mơ hồ quá vĩ đại xa cách linh hồn nó quá đi thôi.

Cho nên các con ơi Cha cảm thấy cô đơn vô cùng tận vì các tiểu hồn Cha không trực nhận ra bản chất của nó, tức không nhận ra Cha nó nên không thể hiểu rằng nó chính là Cha nó và cũng không thể chấp nhận được rằng Cha nó chính là nó. Vì thế cái tình yêu thiêng liêng của nó đối với Cha nó bỗng hóa ra xa cách lạc lõng khiến cho Cha nó cô đơn mỗi mòn trông đợi, vì cho chúng nó

ra đi rồi lại không thấy chúng trở về bởi cho đến bao giờ các linh tử còn quên cội quên nguồn quên bản chất thì ngày trở về vẫn còn vô hạn đấy các con.

Việc này khiến cho Cha sầu tủi và xót xa vô vàng nên các con ơi Cha khao khát các con tưởng nhớ đến Cha biết chừng nào, Cha khao khát các con nghĩ đến Thượng Đế biết bao nhiêu, Cha khao khát các con hướng về Thượng Đế ở trong nội tâm của các con tức nhớ về nguồn cội phảng dần dần ra nguồn cội, để thấy lại nguyên lai bản tánh của mình để trực nhận ra bản chất của mình hầu hợp nhất với Thượng Đế và thấy được sự thật bất ngờ hi hữu rằng các con chính là Thượng Đế vốn vô hình vô tướng rực rỡ khắp càn khôn, đó gọi là trực nhận chơn lý đấy các con!

Cha tha thiết mong sao các con tỏ thấu được sự thật này nhưng các con ơi phần đông các con đều kẹt trong vô minh nên lúc nào cũng lầm lẫn quan niệm rằng có sự xa cách vạn dặm giữa các con và Thượng Đế, có sự sai biệt giữa hữu hình và hữu hạn của kiếp sống con người với chân lý vô hình hằng hữu bao la, điều này làm cho Cha xót xa buồn tủi và thật cô đơn nên Cha hằng khao khát tình yêu của con với Cha khôn xiết nhưng quan niệm về Cha đối với các con thật quá cách biệt cách biệt muôn trùng cách biệt vô cùng tận. Cũng vì vậy nếu ở thể điển quang vô vi các con không thể nhận ra Cha nên khó hình dung để tưởng nhớ Cha vì thế Cha đã mượn ... [đọc [phần hai](#)]

Video gốc Cha dạy tu

Video gốc [Cha giảng trần](#) dạy tu dài năm tiếng 55 phút đăng trên kênh youtube Phật Pháp Để Đời, định dạng mp4 được tạo bởi Andrey Phan.

Đồng đạo tự tải hoặc chọn hai dạng khác Khương Itvtbadboy chuyển đổi phù hợp nhu cầu [âm thanh](#) hoặc xem khi rảnh với sổ tay [pdf](#).